

Pogovor z vetrom. Ksaver Meško.

O veterc bežeči, kje si bil? —

„Onstran morjá sem se z deco podil.“ —

A kakšna je deca tam onstran morjá? —

„Vsa črna, kot v tinti okopana vsa.“

O veterc bežeči, kje si bil? —

„Na Laškem vonj cvetja oranž sem pil.“ —

Pa nam še prinesel bi sladki vonj! —

„Kdor hoče imeti ga, ide naj ponj.“

O veterc bežeči, kje si bil? —

„Na gorskih slemenih sem sneg topil.“ —

Prinesel bi sèm ga, bi vrgli ga v peč. —

„Počakajte zime, ga bo še preveč.“

O veterc bežeči, kam zdaj boš šel? —

„Čez širno morjé bodem zdaj zadrvel,

potapljal bom ladje na dno morjá:

otroci, le bodite lepo doma!“

Pa nič se ti ladja uboga ne smili?

Ne smili mornar, ki v smrtni je sili? —

„Pa bodi! Ker prosite vi za nje,

privedem jih varno čez širno morjé.“

Ti dobri! — Ko zrastemo, vsi bomo šli

s teboj po svetu na vse strani.

In ti, dobri veterc, varno nas vodi,

prijatelj dober nam bodi povsod!